

ارتباط اختلالات اسکلتی - عضلانی با سلامت روان در پرستاران

مریم نیکپور¹، مژگان فیروزبخت¹، آرام تیرگر^{2*}

1 - دانشجوی دکتری پژوهشی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، پژوهشکده سلامت، دانشگاه علوم پزشکی بابل

2 - دانشیار و عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، پژوهشکده سلامت، دانشگاه علوم پزشکی بابل

سابقه و هدف: استرس یکی از ریسک فاکتورهای شناخته شده در بروز اختلالات اسکلتی عضلانی است. از این رو فشارهای روانی متأثر از نوع کار در پرستاران احتمالاً با شیوع بالای اختلالات اسکلتی عضلانی در آنان همراه خواهد بود. این پژوهش با هدف تعیین شیوع علایم اختلالات اسکلتی - عضلانی در نواحی گوناگون بدن و ارتباط آن با سلامت روان انجام شده است.

روش کار: در این مطالعه مقطعی 90 پرستار از بخش های گوناگون در بیمارستان های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی بابل مورد بررسی قرار گرفتند. نمونه ها به روش آسان متناسب با تمایل وارد مطالعه شده و جهت جمع آوری داده ها از فرم اطلاعات فردی، پرسشنامه استاندارد نوردیک و پرسشنامه GHQ 12 سوالی استفاده شد. در پرسشنامه GHQ، شیوع موارد مشکوک به اختلالات روانی از نقطه برش 3/5 می باشد. جهت پردازش داده ها از شاخص های آمار توصیفی و آزمون رگرسیون خطی استفاده شد.

یافته ها: طی 12 ماه گذشته 96/6 درصد از پرستاران، حداقل یک اختلال در یکی از نواحی دستگاه اسکلتی - عضلانی خود را تجربه کردند. سهم نواحی درگیر به ترتیب در گردن و نشیمنگاه (57/3 درصد)، شانه (48/3 درصد)، کمر (43/8 درصد)، مچ دست (39/3 درصد)، پا (28/1 درصد) و آرنج (24/7 درصد) بود. هم چنین میانگین نمره سلامت روان $2/50 \pm 2/23$ و 83 درصد از سلامت روان برخوردار بودند. آنالیز رگرسیون خطی حاکی از عدم ارتباط معنی دار آماری بین اختلالات اسکلتی - عضلانی با سلامت روان در پرستاران بوده است.

نتیجه گیری: ارتباط معنی داری بین اختلالات اسکلتی - عضلانی با سلامت روان در پرستاران یافت نشد، اما با توجه به شیوع بالای اختلالات اسکلتی عضلانی در پرستاران، اجراء برنامه های مداخله ای جهت پیشگیری و گسترش اختلالات با هدف حفظ منابع انسانی و ارتقاء کیفیت خدمات در بیمارستان ها ضرورت دارد.

واژه های کلیدی: اختلالات اسکلتی، عضلانی، سلامت روان، پرستاران، شیوع